

тахъ назадъ на всякъ крачкъ що постъпяхъ, и всякой шубржкъ ми ся струташе като да бѣше чловѣкъ. Въображеніето ми уплашено даваше на всички прѣдмѣты ужасны призрацы.

Хвърлихъ ся въ твърдѣлтъ си, и прѣминяхъ цѣлж нощ безъ да мигнж отъ размысли. Тысящо-тысящы противуположны нѣща ся прѣдставяхж на подскрыженото ми вече въображеніе; защото си въображавахъ подъ часъ че това бѣше діаволь, но туй безумно заключеніе бываше послѣдувано етъ друго по-сжщественно; струваше ми ся, че виждамъ дивацы истласкваны на островтъ отъ противнытѣ вѣтрове, че ся извозватъ на него, че открывать ладїжтж ми, и отъ това като заключавать че островтъ е населенъ, отивать си, и не слѣдъ много завращать ся пакъ по-многобройны за да оплѣнягъ и да похарать всичкытѣ ми заведенія.

Въображавахъ си че ся намѣрвамъ въ ржцѣтѣ имъ и мя коляж и мя употрѣбяхж въ дивашкытѣ си пированія.

Въ срѣдъ толкозь неутѣшны размысли не знаяхъ какво да правж. Сѣяката на едно чловѣческо създаніе, една негова дия само при-